

Державний архів м. Києва
виконавчого органу Київської
міської ради (Київської міської
державної адміністрації)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Директор

Державного архіву м. Києва

Олександр ПАНЧЕНКО
12 червня 2023 року

ПРОТОКОЛ
12 червня 2023 року № 01-07
м. Київ
засідання експертно-перевірної
комісії

Голова комісії – СПОЛЬНИК Ольга

Секретар комісії – НІМЕНКО Алла.

Присутні: ГУРІК Ольга, ДЕНИСЕНКО Олександр, ЄРОХІНА Ольга, КІСІЛЬ Іван, МАРЧЕНКО Марія, МИРОНЮК Олена, СТРИНЖА Галина, ФЕСУН Валерій.

Зaproшений: ПАНЧЕНКО Олександр.

Порядок денний:

- 1) Щодо змін в Податковому кодексі України.

1. СЛУХАЛИ:

СПОЛЬНИК Ольгу – проінформувала, що 28.04.2023 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін в Податковий кодекс України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки». Ці зміни стосуються деяких видів документів, включених до Переліку типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ, підприємств та організацій, із зазначенням строків зберігання документів затвердженого наказом Міністерства юстиції України 12.04.2012 № 578/5 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.04.2012 за № 571/20884 (далі- Перелік). Зауважила, що станом на 12.06.2023 рік відсутні офіційні роз'яснення уповноважених органів влади.

Запропонувала обговорити нюанси, які стосуються документів внесених до актів про вилучення для знищення документів, не внесених до Національного архівного фонду, у зв'язку з наступними змінами у Податковому кодексі України (далі – ПКУ), а саме:

- 1) Стосується документів зазначених у ст.44.1 ПКУ «Документи про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників нерезидентів, які ведуть господарську діяльність або отримують доходи в Україні»

44⁻¹.1. Вимоги цієї статті застосовуються до таких осіб:

а) нерезидентів, які здійснюють господарську діяльність на території України через постійне представництво (незалежно від наявності зареєстрованого відокремленого підрозділу);

б) іноземних юридичних осіб, визначених підпунктом 133.1.5 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу.

Вимоги цієї статті не застосовуються до нерезидентів, які відповідають умовам пункту 44⁻¹.4 цієї статті.

ст.44⁻¹.2. Особи, визначені пунктом 44.1 цієї статті, зобов'язані встановлювати власну структуру власності та усіх кінцевих бенефіціарних власників, регулярно оновлювати і зберігати відповідну інформацію на території України та надавати її до контролюючого органу у випадках та в обсязі, передбачених цією статтею. Інформація про структуру власності та кінцевих бенефіціарних власників повинна зберігатися не менше 1825 днів з дня, наступного за завершенням звітного року, якого вона стосується.

ПКУ пропонує встановити строк зберігання 5 років для документів, які передбачені ст.ст. 28-30 Переліку, в організаціях, у діяльності яких створюються документи НАФ та які мають строк зберігання – постійно, а в організаціях, у діяльності яких не створюються документи НАФ – до ліквідації організації.

ВИРІШИЛИ:

- застосовувати в діяльності для вищезазначених документів строк зберігання відповідно до ст.ст. 28-30 Переліку типових документів, що створюються під час діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, інших установ, підприємств та організацій, із зазначенням строків зберігання документів затвердженого наказом Міністерства юстиції України 12.04.2012 № 578/5 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 17.04.2012 за № 571/20884 (Одноголосно).

2) Змін у ст. 39 ПКУ Трансферне ціноутворення, які стосуються питання ціноутворення.

ст. 39.2.1.1. Контрольованими операціями є господарські операції платника податків, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків (для резидентів Дія Сіті - платників податку на особливих умовах - на фінансовий результат до оподаткування, визначений у фінансовій звітності згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або міжнародними стандартами фінансової звітності), а саме:

а) господарські операції, що здійснюються з пов'язаними особами - нерезидентами, в тому числі у випадках, визначених підпунктом ст.39.2.1.5 ПКУ цього підпункту;

б) зовнішньоекономічні господарські операції з продажу та/або придбання товарів та/або послуг через комісіонерів-нерезидентів;

в) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, зареєстрованими у державах (на територіях), включених до переліку держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту 39.2.1.2 цього підпункту, або які є резидентами цих держав;

г) господарські операції, що здійснюються з нерезидентами, які не сплачують податок на прибуток (корпоративний податок), у тому числі з доходів, отриманих за межами держави реєстрації таких нерезидентів, та/або не є податковими резидентами держави, в якій вони зареєстровані як юридичні особи. Перелік організаційно-правових форм таких нерезидентів в розрізі держав (територій) затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі внесення змін до переліку організаційно-правових форм нерезидентів у розрізі держав (територій), затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до цього підпункту, вони набирають чинності з 1 січня звітного року, що настає за календарним роком, у якому внесено такі зміни;

Якщо нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» цього підпункту, у звітному році сплачувався податок на прибуток (корпоративний податок), господарські операції платника податків з таким нерезидентом за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а» - «в» цього підпункту, визнаються неконтрольованими;

г) господарські операції (у тому числі внутрішньогосподарські розрахунки), що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні.

Якщо нерезидентом, організаційно-правова форма якого включена до переліку, затвердженого Кабінетом Міністрів України відповідно до підпункту «г» цього підпункту, у звітному році сплачувався податок на прибуток (корпоративний податок), господарські операції платника податків з ним за відсутності критеріїв, визначених підпунктами «а»-«в» цього підпункту, визнаються неконтрольованими.

ст. 39.2.1.4. ПКУ Господарською операцією для цілей трансфертного ціноутворення є всі види операцій, договорів або домовленостей, документально підтверджених або непідтверджених, що можуть впливати на об'єкт оподаткування податком на прибуток підприємств платника податків (для резидентів Дія Сіті - платників податку на особливих умовах - на фінансовий результат до оподаткування, визначений у фінансовій звітності згідно з національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку або міжнародними стандартами фінансової звітності), зокрема, але не виключно:

- а) операції з товарами, такими як сировина, готова продукція тощо;
- б) операції з придбання (продажу) послуг;
- в) операції з нематеріальними активами, такими як роялті, ліцензії, плата за використання патентів, товарних знаків, ноу-хау тощо, а також з будь-якими іншими об'єктами інтелектуальної власності;
- г) фінансові операції, включаючи лізинг, участь в інвестиціях, кредитах, комісії за гарантію тощо;
- і) операції з купівлі чи продажу корпоративних прав, акцій або інших інвестицій, купівлі чи продажу довгострокових матеріальних і нематеріальних активів;
- д) операції (у тому числі внутрішньогосподарські розрахунки), що здійснюються між нерезидентом та його постійним представництвом в Україні;
- е) операції, у результаті яких обсяг доходу та/або фінансовий результат платника податку зменшується внаслідок повної або часткової, безповоротної або тимчасової передачі функцій разом з матеріальними та/або нематеріальними активами (або без них), вигодами, ризиками та можливостями іншому платнику податку (іншій особі) в тих випадках, коли у

взаємовідносинах між непов'язаними особами така передача не здійснювалася б без компенсації, незалежно від того, чи відображені такі операції у бухгалтерському обліку;

ПКУ пропонує встановити строк зберігання 7 років для документів, які згідно ст. 169 Переліку у розділі 2.3 Ціноутворення мали строк зберігання – 5 років; для документів, які згідно ст. 170 Переліку у розділі 2.3 Ціноутворення мали строк зберігання – 5 років після закінчення строку дії договору.

ВИРІШИЛИ:

- застосовувати до документів зазначених у ст.ст. 169, 170 Переліку строки зберігання 7 років відповідно до Податкового кодексу України зі змінами. **(Одноголосно).**

3) Змін до ст. 336 Переліку Первінні документи і додатки до них, що фіксують факт виконання господарських операцій і стали підставою для записів у реєстрах бухгалтерського обліку та податкових документах (касові, банківські документи, ордери, повідомлення банків і переказні вимоги, виписки банків, корінці квитанцій, банківських чекових книжок, наряди на роботу, акти про приймання, здавання та списання майна й матеріалів, квитанції і накладні з обліку товарно-матеріальних цінностей, рахунки-фактури, авансові звіти тощо) та інші документи в яких застосується примітка до ст. 186 Переліку.

ПКУ пропонує збільшити строк зберігання документів з 3 років до 5 років.

ВИРІШИЛИ:

- застосовувати до документів для яких використовується примітка статті 186 Переліку строк зберігання 5 років;

- в преамбулі до актів про вилучення для знищення документів, не внесених до Національного архівного фонду робити посилання на Закон України «Про внесення змін в Податковий кодекс України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки» та зазначати строки зберігання документів 5 років чи 7 років;

- підготувати інформаційні листи для установ, організацій, підприємств зони комплектування Національного архівного фонду для врахування норм Закону України «Про внесення змін в Податковий кодекс України та інших законодавчих актів України щодо імплементації міжнародного стандарту

автоматичного обміну інформацією про фінансові рахунки» і відповідного рішення ЕПК Державного архіву м. Києва.(Одноголосно).

4) Зміни стосуються документів зазначених у ст.44.3.4 ПКУ 1095 днів - для документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, включаючи дозвільні документи.

Строки зберігання документів та інформації, визначені цим пунктом, розраховуються з дня подання податкової звітності чи іншої звітності, передбаченої ПКУ, для складення якої використовуються зазначені документи та/або інформація, а в разі її неподання - з передбаченого ПКУ граничного строку подання такої звітності, а для документів, пов'язаних з виконанням вимог іншого законодавства, контроль за дотриманням якого покладено на контролюючі органи, - з дня здійснення відповідної господарської операції (для відповідних дозвільних документів - з дня завершення строку їх дії).

ПКУ пропонує зменшити строк зберігання документів з 5 років до 3 років для документів, які передбачені ст.ст. 47 а, 927 а, 971, 1946, 1947, 1991 Переліку та які мають строк зберігання – 5 років.

ВИСТУПИВ:

ДЕНИСЕНКО Олександр – зауважив, що дозвільні документи, такі як ліцензії, сертифікати, мають певний термін дії, після закінчення якого вони мають зберігатися 3 роки, але рахувати терміни зберігання потрібно згідно до Правил організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях затвердженими наказом Міністерства юстиції України 18.06.2015 № 1000/5 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 22.06.2015 за № 736/27181, з діловодного року, а не кожного окремого документу. Тому при підрахунку термінів зберігання дозвільних документів, необхідно керуватися Правилами.

ВИРИЩИЛИ:

- застосовувати до документів зазначених у ст.ст. 47 а, 927 а, 971, 1946, 1947, 1991 Переліку строки зберігання 5 років та відраховувати строк зберігання відповідно до Правил організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях затвердженими наказом Міністерства юстиції України 18.06.2015 № 1000/5 та зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 22.06.2015 за № 736/27181. (Одноголосно).

5) У разі ліквідації платників податків, документи визначені ст. 44.1.ПКУ (Для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, регістрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, інформації, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством), за період діяльності платника податків не менше як 1825 днів (2555 днів – для документів та інформації, необхідних для здійснення податкового контролю відповідно до ст.ст. 39, 39-2 ПКУ, що передували даті ліквідації платника податків, у встановленому законодавством порядку передаються до архіву.

ВИРИШИЛИ:

- починаючи з 12.06.2023 року членам ЕПК Державного архіву м. Києва при розгляді актів про вилучення для знищенння документів, не внесених до НАФ керуватися вищезазначеними рішеннями, зокрема, приймати на розгляд акти про вилучення для знищенння документів, не внесених до НАФ первинних, бухгалтерських та фінансових документів по 2017 рік включно.(Одноголосно).

Голова комісії

Секретар комісії

Ольга СПОЛЬНІК

Алла НІМЕНКО